

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger

Lov nr. 268 af 22. maj 1986 om folkekirkens kirkebygninger og kirkegårde blev gennemført først og fremmest med henblik på en forenkling, tydeliggørelse og ajourføring af den ældre lovgivnings bestemmelser om kirkebygninger og kirkegårde. I loven blev der endvidere foretaget en indarbejdelse og videreførelse af den decentralisering af dele af Kirkeministeriets sagsområde, der fandt sted i 1970, hvorefter kompetencen i en række sager overførtes fra Kirkeministeriet til stiftsøvrighederne. Loven kræver dog fremdeles Kirkeministeriets godkendelse til opførelse, udvidelse, ombygning eller nedrivning af kirker samt til anlæggelse af nye kirkegårde og til kirkegårdsudvidelser.

Det foreliggende forslag til ændring af lov om folkekirkens kirkebygninger og kirkegårde skal ses som et led i Kirkeministeriets fortsatte bestræbelser for gennem regelforenkling og decentralisering af beslutningsprocesserne at tilvejebringe kortere og mere klare beslutningsveje for menighedsrådene ved varetagelsen af deres opgaver som kirke- og kirkegårdsbestyrelser.

Ændringerne vedrører først og fremmest lovens kapitel II om kirkebygninger og kapitel III om kirkegårde.

Kirkeministerens godkendelseskompetence i henhold til loven foreslås nu indskrænket til kun at omfatte opførelse og nedbrydning af kirker, jf. forslaget § 1, nr. 1.

Nogle af de beføjelser, der ifølge loven udøves af kirkeministeren, foreslås overført til stiftsøvrighederne. Dette gælder f.eks. udvidelse, ombygning eller ændring af kirkebygninger, jf. forslaget § 1, nr. 2. Med hensyn til andre dele af det nuværende ministerielle kompetenceområde foreslås det at bemyndige kirkeministeren til at fastsætte nærmere regler, f.eks. om anlæggelse af nye kirkegårde og nedlæggelse af kirkegårde, jf. forslaget § 1, nr. 6.

Som en yderligere decentraliseringsforanstaltning foreslås stiftsøvrighedernes kompetence til at godkende kirkegårdsvedtægter overført til provstiuvalgene, jf. forslaget § 1, nr. 8. Samtidig optages der i

loven en bestemmelse om, at provstiuvalgene, ved godkendelse af vedtægterne skal sikre ensartede takster inden for samme ligningsområde, medmindre særlige forhold gør sig gældende.

Lovens bestemmelser om afholdelse af udgifter (§§ 38–40 og §§ 43–44) foreslås af systematiske grunde overført til lov om folkekirkens økonomi. Der henvises til det samtidig hermed fremsatte forslag til ændring af nævnte lov.

Der er tillige i lovforslaget optaget en bestemmelse, hvorefter det overlades til kirkeministeren at fastsætte nærmere regler om klageadgang, jf. forslaget § 1, nr. 16.

Den gældende bekendtgørelse nr. 389 af 20. juni 1986 om folkekirkens kirkebygninger og kirkegårde påtænkes afløst af en ny bekendtgørelse, der medfører en yderligere decentralisering af kompetencen på dette område.

I forbindelse med den foreslåede lovændring er det hensigten at foretage en revision og forenkling af detailforskrifter i ældre cirkulærer med tilknytning til loven. Endvidere vil der blive udarbejdet en vejledning om de kirkelige myndigheders brug af konsulentbistand på området.

Lovforslaget har været forelagt Kulturministeriet, Miljøministeriet, samtlige stiftsøvrigheder, Akademiet for de skønne Kunster, Nationalmuseet, Handels- og Søfartsmuseet på Kronborg, de kgl. bygningsinspektører, kirkegårdskonsulenterne, Kirkeministeriets konsulenter i sager om henholdsvis kirkeklokker, kirkeorgler og kirkers opvarmning, Landsforeningen af Menighedsrådsmedlemmer, Danmarks Provsteforening, Den danske Præsteforening, Forbundet af kirke- og kirkegårdsansatte, Foreningen af danske kirkegårdsledere, Danmarks Kordegneforening, Danmarks Kirketjenerforening, Dansk Organist- og Kantorsamfund, Foreningen af Præliminære Organister samt de kommunale begravesvæsener.

Lovforslaget medfører ikke statslige eller kommunale merudgifter.